

**UCHWAŁA NR XXXI/617/2016
RADY MIASTA KIELCE**

z dnia 15 września 2016 r.

**w sprawie nadania nazwy "Majora Franciszka Jaskulskiego „Zagończyka" rondu
w Kielcach.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 446) Rada Miasta Kielce uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Położonemu u zbiegu ulicy Grunwaldzkiej i alei Jerzego Szajnowicza-Iwanowa rondu, nadaje się nazwę: *Majora Franciszka Jaskulskiego „Zagończyka"*. Zapis skrócony nazwy ronda: *mjra F. Jaskulskiego „Zagończyka"*, zapis nazwy w systemie informatycznym: *Jaskulskiego*.
2. Położenie i przebieg ronda określa załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kielce.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Kielce

Dariusz Kozak

Uzasadnienie

Nadanie nazwy rondu *Majora Franciszka Jaskulskiego „Zagończyka”*, położonemu u zbiegu ulicy Grunwaldzkiej i alei Jerzego Szajnowicza-Iwanowa, ma na celu upamiętnienie polskiego patrioty, dowódcy Armii Krajowej.

Franciszek Jerzy Jaskulski, pseudonim "Zagon", „Zagończyk” (ur. 16 września 1913 r. w Castrop-Rauxel w Niemczech, zm. 19 lutego 1947 r. w Kielcach). Był synem Ignacego i Marii z Kozalów, polskich emigrantów osiadłych w Westfalii. W 1926 roku powrócił do Polski i zamieszkał z rodzicami w Wielkopolsce, w Zdunach. W okresie 1925 - 1935 był członkiem pierwszej, a potem 8 drużyny harcerskiej im. Zawiszy Czarnego w Zdunach, organizowanej przez Ludwika Danielaka - jednego z twórców harcerstwa w powiecie krotoszyńskim. W latach 1928-1933 uczęszczał do Seminarium Nauczycielskiego w Krotoszynie. Po jego ukończeniu podjął pracę zarobkową w Urzędzie Gminnym w Zdunach. W 1935 został przeniesiony do gminy Kobylin. Przez 3 semestry studiował prawo. W 1937 ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu. Był działaczem harcerskim, w 1939 uzyskał stopień harcymistrza.

W 1939 zgłosił się ochotniczo do Wojska Polskiego i otrzymał przydział do 68 Pułku Piechoty. Brał udział w obronie Warszawy. W październiku zbiegł z niemieckiej niewoli i powrócił do domu w Zdunach, gdzie w latach 1940-1942 pracował na kolei w tzw. Bauzugach. Jednocześnie samorzutnie zorganizował młodzieżową grupę konspiracyjną i wydawał pismo konspiracyjne „Zagończyk”. W 1941 podporządkował się Związkowi Walki Zbrojnej; był m.in. komendantem podobwołu w obwodzie Krotoszyn.

W styczniu 1943, po dekonspiracji znacznej części struktur niepodległościowych na jego rodzinnym terenie, zbiegł na Lubelszczyznę. Od września 1943 był dowódcą Oddziału Dyspozycyjnego AK w Obwodzie Garwolin, następnie został dowódcą oddziału lotnego w Inspektoracie Rejonowym Puławy. W lutym 1944 objął dowództwo nad oddziałem partyzanckim działającym pod kryptonimem „Pilot”, który wszedł w skład 15 Pułku Piechoty AK, został awansowany do stopnia porucznika.

Brał udział w akcji "Burza", m.in. uczestniczył w zdobyciu Puław. 21 lipca 1944 r. oddział przez niego dowodzony stoczył zwycięską walkę z niemiecką 150-osobową ekspedycją karną, która miała spalić Końskowolę. 30 lipca jego oddział został rozbrojony przez NKWD w Borysowie. Mimo to, po wybuchu powstania w Warszawie, grupa Jaskulskiego wraz z oddziałem Mariana Bernaciaka "Orlika" wyruszyła powstańcom na pomoc. Pod Garwolinem na skutek trudnej sytuacji oddziały zostały jednak rozwiązane.

Jaskulski, pozostając w konspiracji, równolegle podjął pracę jako sekretarz gminy w Górkach (powiat puławski). Aresztowany 3 listopada 1944 r. przez UB, wyrokiem z 8 stycznia 1945 r. został skazany „za udział w nielegalnej organizacji” na karę śmierci, utratę praw publicznych i przepadek mienia; wyrok ten został zmniejszony do 10 lat więzienia. Karę Jaskulski

odbywał w więzieniu we Wronkach, skąd 4 września 1945 r. dokonał niezwykle brawurowej ucieczki w przebraniu strażnika. Powrócił na teren Puław, znany mu z poprzednio prowadzonej pracy konspiracyjnej.

Od grudnia 1945 do lutego 1946 był szefem referatu bezpieczeństwa Zrzeszenia WiN w Obwodach Kozienice i Puławy. Od lutego do maja 1946 – komendanta Inspektoratu WiN Kozienice, a od maja do lipca 1946 – komendanta Inspektoratu WiN, obejmującego Obwody: Radom, Kozienice, Starachowice, Kielce i Końskie, pod kryptonimem „Związek Zbrojnej Konspiracji” (ZZK); na tym terenie przyczynił się do zorganizowania licznych oddziałów partyzantki antykomunistycznej, które m.in. opanowały Szydłowiec i Skaryszew, organizowały akcje przeciwko współpracownikom UB i NKWD, ponadto stoczyły wiele walk z grupami operacyjnymi NKWD, UB i KBW (m.in. w czerwcu 1946 roku).

26 lipca 1946 r. został aresztowany przez UB na skutek zdrady bliskiego współpracownika. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach z 17 stycznia 1947 r. został skazany na karę śmierci. Najwyższy Sąd Wojskowy oddalił skargę rewizyjną postanowieniem z 6 lutego 1947 r. Bolesław Bierut nie skorzystał z prawa łaski. Wyrok został wykonany w więzieniu w Kielcach tuż przed wejściem w życie amnestii, która pozwalała na zmianę kar śmierci na karę dożywotniego więzienia lub 15 lat więzienia.

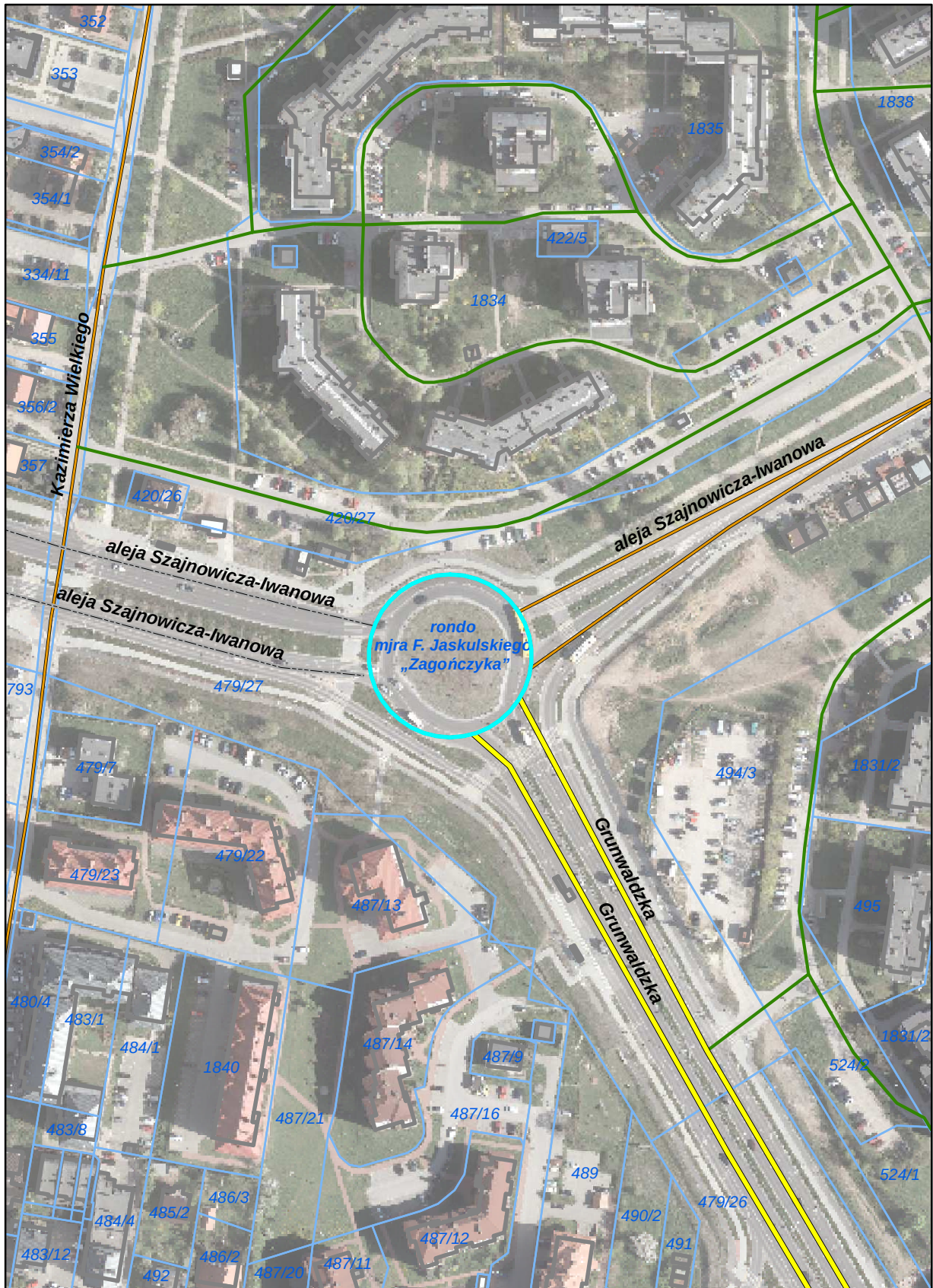
Za działalność konspiracyjną Jaskulski był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Virtuti Militari i Krzyżem Walecznych. Żonaty, pozostawił troje dzieci.

W 2009 roku został mu nadany pośmiertnie Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Nadanie nazwy *Majora Franciszka Jaskulskiego „Zagończyka”* rondu zostało pozytywnie zaopiniowane przez zespół do spraw nazewnictwa ulic i placów w mieście Kielce.

Rondo położone jest na części działki oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków w obrębie 0009 numerem 479/27, której właścicielem jest Gmina Kielce.

Załącznik graficzny
do uchwały Rady Miasta Kielce
w sprawie nadania nazwy rondu w Kielcach

mapa, stan na 30.08.2016